

3. 15641. यथा च स्वगृहस्थः या व्याघ्रं वनगतं भवेत् । तथा त्वं भषसे कर्णं नरव्याघ्रं धनंजयम् ॥ 8, 1807. केयं सेनां व्याघ्रं भषयत् 6, 742.

भष (von भष्, nom. ag. f. ई gaṇa पचादि zu P. 3, 1, 134. 1) adj. bellend, kläffend, keifend VS. 30, 19. — 2) m. Hund RATNAM. im ÇKDr. भषी f. Hündin ÇABDAR. ebend. — 3) f. या eine best. Pflanze, = स्वर्णतीर्षी RĀGAN. ebend.

भषक (wie eben) m. Hund UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 32. AK. 2, 10, 22. H. 1279, Sch. Spr. 1672.

भषण (wie eben) 1) m. Hund H. 1279. HALĀJ. 2, 126. — 2) n. Gebell H. 1407.

भस्, भस्मति, वप्सति, वप्सन् Naigh. 2, 8. P. 6, 4, 100. partic. भस्मत्: भस्न्, भस्मयन् Naigh.; भसिता, भमितुम् P. 7, 2, 8. Sch. kauen, zerkauen, zermahlen; verzehren: द्वादिर्वनानि वप्सति RV. 8, 43, 3. 7, 61, 15. 7, 35, 2. कृती इवान्धमि वप्सतां 1, 29, 7. भमदशो न यमसान् द्यासा 6, 3, 4. गोष-वाकं वदतः पद्महाषिणा न देवा भमदशान् 39, 4. Nir. 3, 22. घट्टं दत्त्वा वप्सति गोरधिं त्वि RV. 9, 79, 4. घमिन्वती वप्सती भूयतः 10, 79, 1. 94, 3, 13. 142, 3. ÇAT. Br. 6, 2, 4, 5. AV. 6, 49, 1. 2. In der Stelle 9, 2, 2. wo das Metrum und der auffallende Gebrauch von अभिनन्द auf Verderbniß hinweisen, ist वप्सति unbrauchbar und mag gestanden haben: यम्मादीभस्मे यच्च नाभिनन्दे. भमित zu Asche verzehrt: स्वेनत्रवक्रिस्तु-लिङ्गशिखया भमितम् BuĀg. P. 8, 7, 32. n. Asche (vgl. भस्मन् H. 828. HALĀJ. 1, 69. Nach Dhātup. 23, 18 bedeutet भस् drohen (vgl. भर्त्स्) und leuchten. — Vgl. उप्ता.

— निम्बु abbeissen, zerkauen: तस्य प्रावाणो दत्ताः । व्युत्तरं वा दृते मंसुन्वतोर्निर्वप्सति TBr. 1, 4, 6, 1. KĀṬH. 12, 6.

— प्र zerbeissen, zerkauen: प्र ताँ अग्निर्भसतिग्मर्माभः RV. 4, 5, 4. भन्नुष प पूर्य इयं वृतातायमे der hat vor Andern zu beissen (d. h. zu essen) und Labung findet er zur Genüge 6, 14, 1.

भसद् UNĀDIS. 1, 129. f. Hintertheil, die Schamtheile des Weibes MED. d. 37. UGĒVAL.; भमन्तौ अन्त्रं सक्थं मे शिरो मे वीव हृष्य-ति RV. 10, 86, 7. AV. 4, 14, 8. 9, 4, 13. 7, 8. 10, 9, 21. VS. 20, 9, 23. 9. = लिङ्गाय MAHIDR. भसद्दीर्घा हि पत्न्यो भसदा वा दृताः परगृहाणानि-अयमवहन्धते beim Schol. zu KĀṬH. ÇR. 1, 1, 8. शिति° KĀṬH. 13, 7. शि-रस्त आ भसतः (so zu verbessern) vom Kopf bis zum Hintertheil Āgy. GṚHJ. 4, 8, 8. यथा भसतः शिरः प्रतिदध्यदेवं तत् das ist, wie wenn man den Kopf an den Hintern setzte, d. h. ein ganz verkehrtes Verfahren ÇAT. Br. 1, 9, 2, 3. निभसद् PAÑĀV. Br. 13, 11, 6 etwa so v. a. dessen Hinter- theil nach unten gerichtet ist. Nach den indischen Lexicographen: die Sonne H. an. MED. UGĒVAL. Monat (मासः; st. dessen मास Fleisch ÇKDr.) H. an. UGĒVAL. Zeit (vgl. भसत्) TRIK. 1, 1, 102. = काष्ठ und अश्रमांस ÇKDr. angeblich nach UNĀDIR. in Siddh. K. = कारण्डव und प्लव ÇKDr. nach dem UNĀDIR.; diese zwei Bedeutungen kommen dem nach dem- selben Sūtra gebildeten तरद् zu: s. UGĒVAL. a. a. O. — Vgl. म°. भासद्.

भसद् (von भसद्) adj. am Hintertheil befindlich AV. 2, 33, 5.

भसन m. Biene BUOHPR. im ÇKDr. भसल H. 1212. Sch.

भसत् m. Zeit TRIK. 1, 1, 102. — Vgl. भसद् und भवत्.

भसित v. u. भस्.

भसमूह (1. भ + म°) m. die Schaar der Mondhäuser, Bez. der Zahl 27

WEBER, GJOT. 72.

भमूचक (1. भ + म°) m. Astrolog ÇABDAR. im ÇKDr.

भम्वका f. demin. von भम्व VOP. 4, 7. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. भ-
म्वका, भम्विका und P. 7, 3, 17.

भम्वफला f. eine best. Pflanze P. 4, 1, 64. Vārtt. 2. VOP. 4, 15. So
schreiben die Scholien, es ist aber wohl भम्वफला भ° + फल, zu lesen.

भम्व f. UNĀDIS. 4, 167. 1) Schlauch, Sack AK. 2, 10, 33. H. 908. ÇAT.
Br. 1, 1, 2, 7, 6, 3, 16. P. 4, 4, 16. 7, 3, 47. gaṇa उत्करादि zu 4, 2, 90.

भम्व माता पितुः पुत्रो येन (so ed. Bomb.) ज्ञातः स एव सः MBh. 1, 3102
= 3783 = HARIV. 1724 = BuĀg. P. 9, 20, 21. Schol. zu KĀṬH. ÇR. 15, 3.

32, 42. 22, 3, 18. 37. कुत्तिभम्वामपूरयत् KATHĀS. 24, 101. Blusebalg: भ-
म्वः किं न शसति BuĀg. P. 2, 3, 18. लोहकार° dass.: स लोहकारभस्त्रव
शसन्नपि न जीवति Spr. 1138. 2432. Vgl. तनु°. मात्रा°, निर्भस्त्रक°. —
2, eine best. Recitationsweise LĀṬJ. 6, 2, 12. — Vgl. भास्त्रावण.

भम्वका f. demin. von भम्व ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. भम्वका, भ-
म्विका und P. 7, 3, 17.

भम्ववत् (von भम्व), adj. zur Erkl. von कलापिन Ind. St. 1, 33.

भम्विक proparoxy. 1) adj. (f. °की = भम्वया कर्ति P. 4, 4, 16. — 2)
घा° f. demin. von भम्व VOP. 4, 7. Beutel: चर्मरत्न° DAÇAK. in BRNP. Chr.
189, 2, 12.; vgl. भम्वका, भम्विका.

भम्वी f. = भम्व ÇABDAR. im ÇKDr.

भम्वीय adj. von भम्व gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

भम्वक (von भम्वन्) 1) adj. in Verbindung mit अग्नि so v. a. भस्माग्नि
ÇĀRĜ. SāmH. 1, 7, 19. n. dass. H. an. 3, 76. MED. k. 132 (wo st. भम्वक
falschlich भम्वक gedruckt ist). Verz. d. Oxf. H. 312, b. N. 1. — 2) n. Gold
oder Silber H. an. MED. — 3) n. eine best. Pflanze, = विडङ्ग H. an.
MED. RATNAM. 61.

भम्वकार (भम्वन् Asche + 1. कार, m. Wäscher ÇABDAR. im ÇKDr.

भम्वकूट (भम्वन् + कूट, m. 1 Aschenhaufen MBh. 12, 4225. — 2) m.
N. pr. eines Berges in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDr.; vgl. भम्वचल.

भम्वकौमुदी भम्वन् + कौ° f. Titel einer Schrift über Quecksilber
und andere Metalle Verz. d. Oxf. H. 374, a, No. 293.

भम्वगन्धा भम्वन् Asche + गन्ध° f. eine Art Parfum. = रेणुका BuĀ-
VADĀ. im ÇKDr. °गन्धिका f. dass. ĠATĀDH. ebend. °गन्धिनी f. dass.
AK. 2, 4, 2, 8.

भम्वगर्भ भम्वन् + गर्भ° 1) n. Dalbergia ougeinensis Roxb. (तिविश
RĀGAN. im ÇKDr. — 2) f. या eine best. Pflanze, = कपिला AK. 2, 4, 2.
43. ein best. Parfum, = रेणुका ĠATĀDH. im ÇKDr.

भम्वज्ञात्राल भम्वन् + ज्ञा° Titel einer Upanishad Ind. St. 3, 326, 1.

भम्वता (भम्वन्) f. der Zustand der Asche: °ता या zu Asche werden
HARIV. 3330.

भम्वतूल (भम्वन् Asche + तूल°) n. 1) Schnee H. an. 4, 292. MED. l. 137.
— 2) Staubregen (यामुवर्ष) diess. — 3) = ग्रामकूट diess. eine Anzahl von
Dörfern WILSON.

भस्मन् (von भस्, 1) adj. kauend, verzehrend; diese Bed. ist man ge-
neigt anzunehmen in folgenden Stellen: सं यो वनी युवते भस्मना दृता
RV. 10, 113, 2 (vgl. सं यो वनी युवते शुचिदन् 7, 4, 2). क्रौञ्चो रश्मिं घा
भुवः सं भस्मना वायुना वेविदानः sammt dem verzehrenden Winde 5, 19, 5.